

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **I. L. G., S.**, K. X., H., IČO X., zastúpený advokátom **J. E. K.**, so sídlom **G., K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo financií Slovenskej republiky**, Štefanovičova 5, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MF/16648/2010-71 z 04. júna 2010, konajúc o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S/264/2010-31 zo dňa 14. januára 2011 v časti náhrady trov konania jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S/264/2010-31 zo dňa 14. januára 2011 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením zo dňa 14. januára 2011, č. k. 4S/264/2010-31, zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MF/16648/2010-71 zo dňa 04. júna 2010, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č. I/225/2131-29367/2010/990770-r. Zároveň krajský súd žalobcovi priznal náhradu trov konania v sume 261,51 € a rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobcovi v sume 59,37 €.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd konanie zastavil podľa ust. § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) z dôvodu späťvzatie žaloby (§ 250h ods. 2 O.s.p.). Žalobca späťvzatie žaloby odôvodnil tým, že na základe

protestu prokurátora, o ktorý žalobca svojím podnetom žiadal, žalovaný zrušil napadnuté rozhodnutie. Žiadal konanie zastaviť, priznať náhradu trov konania v sume 303,31 € a súčasne vrátenie súdneho poplatku v sume 59,87 €. Krajský súd rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil v zmysle § 246c ods. 1 a § 146 ods. 2 O.s.p., keďže žalobca vzal späť dôvodne podaný návrh pred rozhodnutím veci. Súdny poplatok krajský súd vrátil podľa § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu, v časti týkajúcej sa náhrady trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S/264/2010-31 zo dňa 14. januára 2011 v napadnutej časti v zmysle § 220 O.s.p. zmenil tak, že žiadnemu z účastníkov konania neprizná nárok na náhradu trov konania. Namietal, že v danom prípade mal súd postupovať v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a nepriznať náhradu trov žiadnemu z účastníkov konania, keďže napadnuté rozhodnutie bolo zrušené na základe protestu prokurátora, preto nebol daný dôvod na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia, nakoľko žalobca ešte pred jej podaním (dňa 16. augusta 2010) využil inú možnosť preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, a to prostredníctvom podnetu na vydanie protestu prokurátora, ktorý bol Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky doručený už dňa 23. júna 2010. Mal za to, že vydanie samotného rozhodnutia nemožno posudzovať ako jediné kritérium dôvodnosti žaloby, keďže podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia bolo nadbytočné pre využitie iného prostriedku na zjednanie nápravy, resp. k jej podaniu došlo pravdepodobne len z „opatrnosti“. Vyslovil názor, že dôvodnosť podania žaloby je pre podaný (a úspešný) podnet prokurátorovi maximálne sporná, teda žalovaný procesne nezavinil zastavenie konania, ktorá skutočnosť môže, ako jediná byť posudzovaná pri stanovení povinnosti nahradiť trovy pri zastavení konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či je správny záver krajského súdu, keď pri zastavení konania z dôvodu späťvzatia žaloby rozhodol o náhrade trov konania podľa § 250h ods. 2 O.s.p., a to vzhľadom k tomu, že žalobca vzal žalobu späť z dôvodu,

že napadnuté rozhodnutie bolo po podaní žaloby zrušené, z čoho vyplýva, že žaloba bola podaná dôvodne, a potom povinnosť žalovaného uhradiť trovy konania podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p..

Podľa § 250h ods. 2 O.s.p. až do rozhodnutia súdu môže žalobca vziať žalobu späť; ak žalovanému medzitým vznikli trovy konania, rozhodne súd o ich náhrade.

Citované zákonné ustanovenie upravuje výnimočné priznanie náhrady trov konania žalovanému pre prípad späťvzatia žaloby, a to trov, ktoré žalovaný vynaložil po tom, čo žalobca podal žalobu. Predpoklady uvedené v tomto ustanovení nemajú spoločné znaky s § 250k ods. 1 O.s.p., ktoré sa viažu na výsledok, resp. úspech v konaní a v zmysle ktorého nemožno náhradu trov konania priznať nikomu inému iba úspešnému žalobcovi. Rozhodnutie o náhrade trov konania žalovaného podľa § 250h ods. 2 veta za bodkočiarkou O.s.p. bude prichádzať do úvahy najmä v prípade neodôvodnených žalôb a je výnimkou zo zásady, že v správnom súdnictve nemožno priznať náhradu trov konania úspešnému žalovanému, nakoľko to ustanovenie § 250k ods. 1 O.s.p. vylučuje.

Aj v správnom súdnictve môže žalobca vziať žalobu späť z dôvodov, ktoré neznamenajú neúspech, ale sú v príčinnej súvislosti s legalizáciou postupu a rozhodovania správneho orgánu (napr. v dôsledku autoremedúry alebo ako v prejednávanej veci v dôsledku zrušenia žalobou napadnutého rozhodnutia).

Zo zákona nevyplýva jednoznačne, či súd v tomto prípade môže aplikovať ustanovenia upravujúce náhradu trov konania v tretej časti Občianskeho súdneho poriadku alebo má aplikovať iba ustanovenie § 250h ods. 2 O.s.p., ktoré nasvedčuje tomu, že bez zreteľa na ďalšie v prípade späťvzatia žaloby, treba žalovanému vždy priznať náhradu trov konania, ktoré vynaložil.

Vychádzajúc z účelu zákonnej úpravy náhrady trov konania, systematickej súvislosti ako aj z požiadavky ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (článok 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky) ako aj zo zásady, že všetky štátne orgány majú ústavou určenú povinnosť uplatňovať právnu normu v súlade s ústavou, pričom zo zásady ústavne konformného výkladu vyplýva tiež požiadavka, aby v prípadoch, ak by pri uplatnení štandardných metód výkladu, prichádzali do úvahy rôzne

výklady súvisiacich právnych noriem, bol uprednostnení ten, ktorý zabezpečí plnohodnotnú, resp. plnohodnotnejšiu realizáciu ústavou garantovaných práv fyzických alebo právnických osôb (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 15/98, III. ÚS 341/07, II. ÚS 148/06), podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky treba v danom prípade aplikovať zodpovednosť za procesné zavinenie na zastavení konania v zmysle ustanovenia § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p..

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 250i ods. 4 O.s.p. ak rozhodnutie správneho orgánu bolo medzitým napadnuté protestom prokurátora, súd konanie o žalobe preruší až do jeho vybavenia; ak napadnuté rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené, súd konanie o žalobe zastaví. Obdobne sa postupuje, ak pred podaním žaloby na súd sa proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu podal mimoriadny opravný prostriedok.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Pri posudzovaní trov konania v spojení s ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. je všeobecný súd povinný skúmať, či niektorý z účastníkov konania zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť. K zastaveniu konania môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov. Zákon ustanovuje len jeden druh prípadov zastavenia konania pre späťvzatie žaloby, ku ktorému došlo pre správanie žalovaného, pričom žaloba bola podaná dôvodne, čo zakladá právo žalobcu na náhradu trov zastaveného konania.

Zo skutkových zistení v prejednávanej veci vyplýva, že na základe protestu prokurátora č. VI/1 Gd 260/10-8 zo dňa 20. októbra 2010, podaného na podnet žalobcu, bolo rozhodnutím Ministerstva financií Slovenskej republiky č. MF/25975/2010-71 zo dňa 22. novembra 2010 žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného č. MF/16648/2010-71 zo dňa 04. júna 2010 zrušené. Žaloba bola podaná dôvodne, v priebehu konania však odpadol dôvod, kvôli ktorému ju žalobca podával.

Spätvzatie žaloby z uvedeného dôvodu malo za následok zastavenie konania a v tomto dôvode spočíva i zodpovednosť za zavinenie žalovaného v zmysle § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. (v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

V danej veci mal žalobca v konaní pred súdom úspech a z tohto úspechu mu vyplýva aj právo na náhradu účelne vynaložených trov preskúmovacieho konania v zmysle horeuvedených zákonných ustanovení.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné uznesenie krajského súdu v napadnutej časti výroku o trovách konania potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.. Prvostupňový súd správne priznal úspešnému žalobcovi náhradu účelne vynaložených trov konania podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p. tak, že trovy žalobcu pozostávajú zo 6,63 € za zvyšok zaplateného súdneho poplatku za žalobu a z trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby podľa § 14 ods. 1 písm. a/, b/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), za prevzatie a prípravu zastúpenia a za písomné podanie na súd vo veci samej – žaloba zo dňa 12. augusta 2010, za každý úkon odmena vo výške 120,23 € (§ 11 ods. 4 Vyhlášky, 1/6 z výpočtového základu vo výške 721,40 € podľa § 1 ods. 3 Vyhlášky), režijného paušálu k dvom úkonom právnej služby, á 7,21 podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky (1/100 výpočtového základu), spolu vo výške 261,51 €. Súd v danom prípade nepriznal právnenmu zástupcovi žalobcu daň z pridanej hodnoty prislúchajúcu k priznaným náhradám podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky, pretože súdu nepreukázal, že je jej platcom.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : P r o t i t o m u t o u z n e s e n i u o p r a v n ý p r o s t r i e d o k n i e j e p r í p u s t n ý .

V Bratislave 19. januára 2012

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková